HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/1320 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2020. szeptember 22.)

a bizonyos halászati tevékenységek tekintetében egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok létrehozásáról szóló (EU) 2018/1986 végrehajtási határozat módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalról szóló, 2019. március 19-i (EU) 2019/473 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 17. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1224/2009/EK rendelet szabályokat állapít meg minden olyan, a tagállamok területén vagy az Unió vizein, illetve az uniós halászhajók vagy – a lobogó szerinti tagállam elsődleges felelősségének sérelme nélkül – a tagállamok állampolgárai által végzett tevékenységre vonatkozóan, amely a közös halászati politika hatálya alá tartozik.

(2) Az említett rendelet 95. cikkének megfelelően az (EU) 2018/1986 határozat ([3]) egyedi ellenőrzési és vizsgálati programokat hoz létre bizonyos halászati tevékenységek és tengermedencék tekintetében.

(3) A közelmúltban a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) uniós halászati állományvédelmi és gazdálkodási intézkedéseket ([4]), valamint ajánlásokat ([5]) fogadott el, melyek megfelelő tükrözése érdekében a bizonyos halászati tevékenységek tekintetében egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok létrehozásáról szóló (EU) 2018/1986 végrehajtási határozat hatályát a Földközi-tenger és a Fekete-tenger tekintetében ki kell terjeszteni a szürke tőkehal, a piros ostorgarnéla, a vörös garnéla, az óriásgarnéla, a norvég homár, a bajuszos vörösmárna, a nagyszemű vörösdurbincs, a közönséges nyelvhal, a nemes korall, a nagy aranymakrahal és a spratt halászatára. Az egyértelműség érdekében helyénvaló meghatározni a Jón-tenger, a Levantei-tenger és az Alborán-tenger fogalmát.

(4) A több tagállam részvételével járó közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeket adott esetben az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) által az (EU) 2019/473 tanácsi rendelet 9. és 10. cikke alapján kidolgozott közös alkalmazási tervekkel összhangban kell végezni. Annak érdekében, hogy a Bizottság teljesíthesse az 1224/2009/EK rendelet értelmében rá háruló és az (EU) 2019/473 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségeit, hozzáféréssel kell rendelkeznie a közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek keretében kicserélt információkhoz.

([1]) HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

([2]) HL L 83., 2019.3.25., 18. o.

([3]) A Bizottság (EU) 2018/1986 végrehajtási határozata (2018. december 13.) bizonyos halászati tevékenységek tekintetében egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok létrehozásáról, valamint a 2012/807/EU, a 2013/328/EU, a 2013/305/EU és a 2014/156/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 317., 2018.12.14., 29. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról HL L 172., 26.6.2019, 1. o.

([5]) GFCM/43/2019/2. sz. ajánlás az Alborán-tengeren (1–3. földrajzi alterület) a nagyszemű vörösdurbincs fenntartható kiaknázását célzó többéves gazdálkodási tervről. GFCM/43/2019/5. sz. ajánlás az Adriai-tengeren (17. és 18. földrajzi alterület) a fenntartható tengerfenéki halászatra vonatkozó többéves gazdálkodási tervről. GFCM/43/2019/6. sz. ajánlás a Szicíliai-szorosban (12., 13., 14., 15. és 16. földrajzi alterület) az óriásgarnélára és a vörös garnélára irányuló vonóhálós halászat fenntarthatóságát célzó gazdálkodási intézkedésekről. GFCM/43/2019/6. sz. ajánlás a Szicíliai-szorosban (12., 13., 14., 15. és 16. földrajzi alterület) az óriásgarnélára és a vörös garnélára irányuló vonóhálós halászat fenntarthatóságát célzó gazdálkodási intézkedésekről. GFCM/43/2019/4.sz. ajánlás a Földközi-tengeren a vörös nemeskorall kiaknázásának fenntarthatóságát célzó gazdálkodási tervről. GFCM/43/2019/1. sz. ajánlás a Földközi-tengeren a nagy aranymakrahal-halászatban a halak csoportosulását előidéző lehorgonyzott eszközök alkalmazására vonatkozó gazdálkodási intézkedéscsomagról.

(5) Az (EU) 2018/1986 végrehajtási határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2018/1986 végrehajtási határozat 10. cikke a következőképpen módosul:

1. az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok végrehajtása céljából az érintett tagállamok biztosítják az egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok hatálya alá tartozó halászati és halászattal kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó adatok elektronikus cseréjét a többi tagállammal és az EFCA-val. A Bizottság hozzáfér az ezen albekezdéssel összhangban kicserélt adatokhoz.”;

2. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti adatcsere személyes adatokra is vonatkozhat. Az EFCA, a Bizottság és a tagállamok azokat a személyes adatokat kezelhetik, amelyekhez az (1) bekezdés alapján az egyedi ellenőrzési és vizsgálati program szerinti feladataik és kötelezettségeik ellátása céljából férnek hozzá. Az EFCA, a Bizottság és a tagállamok az (EU) 2016/679 rendelet 5. cikkének, valamint az (EU) 2018/1725 rendelet 4. cikkének megfelelő intézkedéseket hoznak a személyes adatok megfelelő védelmének biztosítása érdekében.”;

3. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EFCA, a Bizottság és a tagállami hatóságok biztosítják a személyes adatok e határozat alapján történő kezelésének biztonságát. Az EFCA, a Bizottság és a tagállamok együttműködnek a biztonsághoz kapcsolódó feladatok tekintetében.”;

4. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az EFCA, a Bizottság és a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 113. cikkével összhangban intézkedéseket hoznak az e határozat alapján kapott információk bizalmas jellege megfelelő védelmének biztosítása érdekében.”

2. cikk

Az (EU) 2018/1986 végrehajtási határozat I. és II. mellékletének helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2020. szeptember 22-én.

a Bizottság részéről
Virginijus SINKEVIČIUS
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

I. MELLÉKLET

AZ ICCAT SZABÁLYOZÁSA ALÁ ESŐ FAJOK [1]KELET-ATLANTI ÉS FÖLDKÖZI-TENGERI HALÁSZATÁRA, VALAMINT A FÖLDKÖZI-TENGEREN FOLYTATOTT BIZONYOS TENGERFENÉKI ÉS NYÍLT VÍZI HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ EGYEDI ELLENŐRZÉSI ÉS VIZSGÁLATI PROGRAM RÉSZLETEI

1. Ez az egyedi ellenőrzési és vizsgálati program a következő meghatározott földrajzi területekre vonatkozik:

   a) „az Atlanti-óceán keleti része": a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES [2]) 7., 8., 9., és 10. alterülete a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [3] III. mellékletében szereplő területmeghatározások szerint, valamint a FAO [4] 34.1.2 körzet.

   b) „Földközi-tenger": a FAO 37.1, 37.2 és 37.3 körzete vagy az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [5] I. mellékletében meghatározott 1–27. földrajzi alterület;

   c) „az Adriai-tenger északi része" és „az Adriai-tenger déli része": az 1343/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletében meghatározott 17. és 18. földrajzi alterület;

   d) „Szicíliai-szoros": az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott 12., 13., 14., 15. és 16. földrajzi alterület;

   e) „Jón-tenger": az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott 19., 20. és 21. földrajzi alterület;

   f) „Levantei-tenger": az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott 24., 25., 26. és 27. földrajzi alterület;

   g) „Alborán-tenger": az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott 1–3. földrajzi alterület;

2. Az érintett tagállamok Ciprus, Franciaország, Görögország, Horvátország, Málta, Olaszország, Portugália, Spanyolország és Szlovénia.

3. A következő halászati tevékenységeket kell figyelembe venni:

   – a kékúszójútonhal-állomány halászata (ideértve a szabadidős horgászatot is) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren,

   – a kardhal halászata a Földközi-tengeren (ideértve a szabadidős horgászatot is),

   – a germon halászata a Földközi-tengeren,

   – a szardínia és a szardella halászata az Adriai-tenger északi és déli részén,

   – a szürke tőkehal (*Merluccius merluccius*) halászata a Szicíliai-szorosban, a GFCM 1., 5., 6., 7., valamint 9., 10. és 11. alterületen, továbbá az Adriai-tenger északi és déli részén,

   – a piros ostorgarnéla *(Parapenaeus longirostris)* halászata a Szicíliai-szorosban, a GFCM 1., 5., 6., 9., 10. és 11. alterületen, továbbá az Adriai-tenger északi és déli részén,

   – a mélytengeri garnélák halászata a Levantei- és a Jón-tengeren,

   – a vörös garnéla halászata a GFCM 1., 5., 6. és 7. alterületen, valamint a Szicíliai-szorosban,

   – az óriásgarnéla (*Aristaeomorpha foliacea*) halászata a GFCM 9., 10., és 11. alterületen, valamint a Szicíliai-szorosban,

   – a norvég homár (*Nephrops norvegicus*) halászata a GFCM 5., 6., 9. és 11. alterületen, valamint az Adriai-tenger északi és déli részén,

---

([1]) Az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság

([2]) Az ICES (Nemzetközi Tengerkutatási Tanács) övezetek az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról szóló, 2009. március 11-i 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.) meghatározott övezetek.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

([4]) Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1343/2011/EU rendelete (2011. december 13.) a GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) létrehozásáról szóló megállapodás hatálya alá tartozó területen folytatott halászattal kapcsolatos egyes rendelkezésekről és a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló 1967/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 347., 2011.12.30., 44. o.).

– a bajuszos vörösmárna (*Mullus barbatus*) halászata a GFCM 1., 5., 6., 7., 9., 10. és 11. alterületen, továbbá az Adriai-tenger északi és déli részén,

– a nagyszemű vörösdurbincs halászata az Alborán-tengeren,

– a közönséges nyelvhal halászata a GFCM 17. alterületen,

– a nemeskorall halászata a Földközi-tengeren,

– a nagy aranymakrahal halászata a Földközi-tenger nemzetközi vizein,

– az európai angolna (*Anguilla anguilla*) halászata a Földközi-tenger uniós vizein,

– az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok halászata.

4. A vizsgálatokra vonatkozó célértékek

Az e melléklet (2) pontjában meghatározott tagállamoknak a következő referenciaértékeket kell teljesíteniük.

a) Tengeren végzett vizsgálati tevékenységek:

A tengeren végzett (a légi felügyelettől eltérő) vizsgálatoknak évente legalább 60 %-át az 5. cikk (1) és (2) bekezdése szerint azonosított, a két legmagasabb kockázati szint kategóriájába tartozó flottaszegmensekhez tartozó halászhajókon kell elvégezni, biztosítva e flottaszegmensek megfelelő és arányos vizsgálatát.

b) Kirakodáskor végzett vizsgálati tevékenységek (a kikötőben és az első értékesítést megelőzően végzett vizsgálatok):

A szárazföldön végzett (a légi felügyelettől eltérő) vizsgálatoknak évente legalább 60 %-át az 5. cikk (1) és (2) bekezdése szerint azonosított, a két legmagasabb kockázati szint kategóriájába tartozó flottaszegmensekhez tartozó halászhajókon kell elvégezni, biztosítva e flottaszegmensek megfelelő és arányos vizsgálatát.

c) A kékúszójútonhal-állományok kelet-atlanti és földközi-tengeri halászatához kapcsolódó csapdák és halgazdasági létesítmények vizsgálata:

Évente a ketrecbehelyezési és áthelyezési műveletek 100 %-át meg kell vizsgálni a csapdáknál és halgazdasági létesítményekben, a halak visszaengedését is beleértve.

II. MELLÉKLET

A FEKETE-TENGEREN FOLYTATOTT BIZONYOS HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ EGYEDI ELLENŐRZÉSI ÉS VIZSGÁLATI PROGRAM RÉSZLETEI

1. Ez az egyedi ellenőrzési és vizsgálati program a következő meghatározott földrajzi területekre vonatkozik:

   A „Fekete-tenger" uniós vizei, ahol a „Fekete-tenger" az 1343/2011/EU rendelet I. mellékletében meghatározott GFCM (Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság) 29. földrajzi alterület;

2. Az érintett tagállamok Bulgária és Románia.

3. A következő halászati tevékenységeket kell figyelembe venni:
   - a nagy rombuszhal halászata a Fekete-tengeren,
   - a spratt halászata a Fekete-tengeren,
   - az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok halászata.

4. A vizsgálatokra vonatkozó célértékek

   Az e melléklet (2) pontjában meghatározott tagállamoknak a következő referenciaértékeket kell teljesíteniük.

   a) Tengeren végzett vizsgálati tevékenységek:

      A tengeren végzett (a légi felügyelettől eltérő) vizsgálatoknak évente legalább 60 %-át az 5. cikk (1) és (2) bekezdése szerint azonosított, a két legmagasabb kockázati szint kategóriájába tartozó flottaszegmensekhez tartozó halászhajókon kell elvégezni, biztosítva e flottaszegmensek megfelelő és arányos vizsgálatát.

   b) Kirakodáskor végzett vizsgálati tevékenységek (a kikötőben és az első értékesítést megelőzően végzett vizsgálatok):

      A szárazföldön végzett (a légi felügyelettől eltérő) vizsgálatoknak évente legalább 60 %-át az 5. cikk (1) és (2) bekezdése szerint azonosított, a két legmagasabb kockázati szint kategóriájába tartozó flottaszegmensekhez tartozó halászhajókon kell elvégezni, biztosítva e flottaszegmensek megfelelő és arányos vizsgálatát.